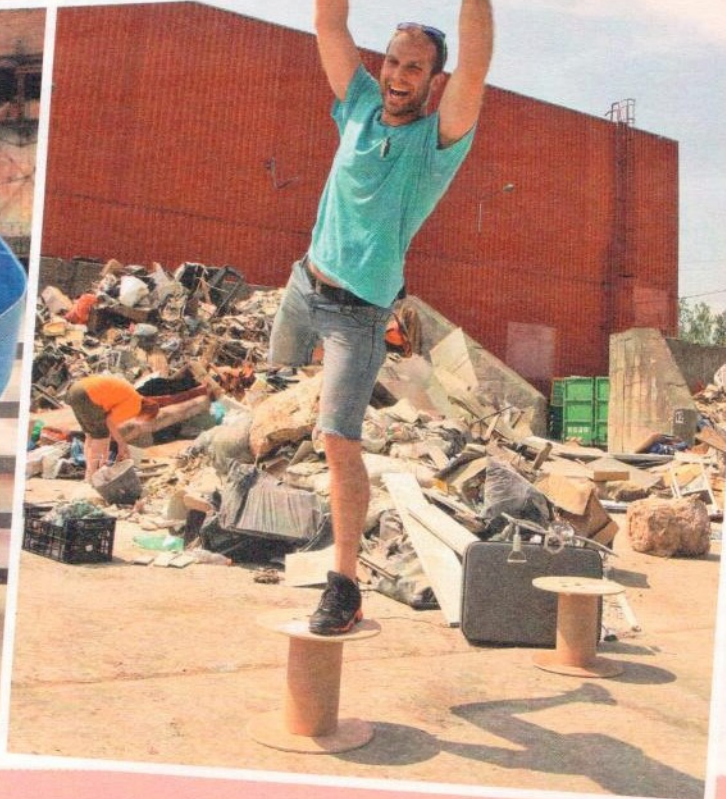
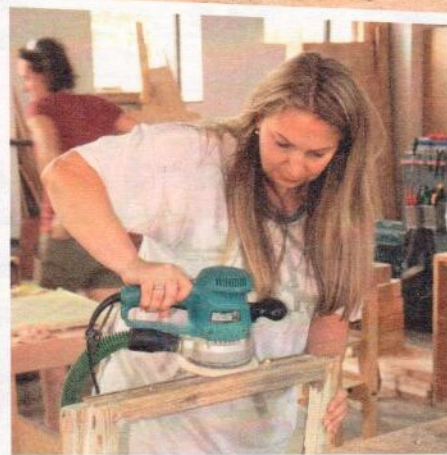

RECYKLACE

v hlavní roli

Součástí sedmého ročníku projektu Balakryl RECY věci byl i letos kreativní workshop, který pod vedením zkušených designérů Antonína Wenzela a Mariana Lacka proběhl v červnu ve veřejné Fajne Dílně v Ostravě. Rozmaryna při tom nemohla chybět, a tak se tam teď s námi můžete podívat i vy.

O CO TADY VLASTNĚ JDE

To se tak sejde hromada nadšenců, kteří rádi vlastníma rukama tvoří něco pěkného a vědí, že všechno, co se vyhodí, nemusí nutně skončit na skládce. Staré harampádí vidí v jiném světle a je jim upřímně fuk, že si třeba ostatní klepou na čelo. Tak ať. Věří, že se věci dají využít, a mnohdy ke zcela jiným účelům, než byl ten původní. Vnímají jejich krásu i přesto, že věci už mají odslouženo, a jsou přesvědčení, že ze všeho je možné ještě něco užitečného vyrobit. A hlavně jen nemluví, ale konají. Takže se neváhají vrhnout po hlavě do hry nazvané Balakryl RECY věci.

Nejdříve si ale každý z nich musel „podat přihlášku“ tak, že na webu www.balakrylrecyveci.cz prezentoval některý ze svých hotových projektů. Z těchto děl designéři vybrali dvacítku tvůrců a pozvali je na víkendový workshop, který se letos poprvé konal v Ostravě – v hodinové dílně. Tam měli k dispozici veškeré nezbytnosti od náradí a strojů přes materiály až po odborníky, kteří byli ochotni a schopni jim pomoci a poradit v každé situaci. Účastníci workshopu tak měli příležitost posunout svou tvorbu dál.

LETOS UŽ PO SEDMÉ

Dvacet nových unikátních děl spatřilo

světlo dílny po dvou dnech. Někteří svůj počin vykouzlili ve dvojicích, jiní se s tím rozhodli poprat na vlastní pěst. S úsměvem na rtech do toho šli ale všichni bez výjimky. Akce „co si ulovíš, je tvoje“ začala v sobotu ráno úderem jedenácté hodiny na sběrném dvoře. „Zázitek na celý život,“ rozplývá se jeden z účastníků a nadšeně se noří do hloubi kontejneru. „Tři, dva, jedna... teď. Máte půl hodiny,“ oznamuje jedna z pořadatelek. Už po chvíli je odkudsi z dále slyšet první vítězný pokřik. „A z toho taky něco bude?“ baví se dva o pár metrů vpravo. „Že váháš, kámo! To tu nikdy nenechám!“